

Ročník XXVII
Číslo 1

Školský rok 2015/2016

Pramienok

ČASOPIS PRE MALÝCH I VEĽKÝCH

VYDÁVA ZŠ s MŠ, POD PAPIERŇOU 1, BARDEJOV

Ahojte, kamaráti !

Na úvod by som Vás, všetkých čitateľov nášho školského časopisu, chcela privítať v novom školskom roku. Áno, znovu po veľkých prázdninách sme sa stretli v škole s novými a peknými zážitkami z leta. Sme všetci o rok starší a plní pozitívnej energie, ktorú sme nabrali počas prázdnin.

Nový školský rok už beží a my sa ani nenazdáme a bude tu polrok. Nás, deviatakov, čaká ťažké rozhodovanie – výber strednej školy. Takže toto je náš posledný rok medzi vami. Preto by sme chceli, my deviataci, aj touto cestou privítať na škole našich nástupcov - prváčikov a popriať im všetko len to najlepšie na dlhej ceste za vzdelaním. Hoci školské vzdelávanie nebude vždy jednoduché, lebo nastanú aj ťažké obdobia, nevzdávajte sa, bojujte, učte sa a nakoniec určite zhodnotíte, tak ako my, že to bolo najkrajšie obdobie vášho života.

Onedlho je tu najkrajší sviatok roka Vianoce, na ktoré sa určite všetci veľmi tešíme. Či už pre sladké ničnerobenie a leňošenie počas prázdnin, alebo aj kvôli prekvapeniam pod vianočným stromčekom. No predtým nás určite ešte navštívi aj Mikuláš so sladkým potešením pre každého malého či veľkého, kto bol počas roka dobrý.

Minulý rok sa na škole začala tradícia konania charitatívnej Vianočnej burzy. V utorok 22.12. 2015, v posledný vyučovací deň, sa uskutoční jej druhý ročník. Tento krát až v dvoch termínoch- dopoludnia pre žiakov školy a popoludní pre rodičov.

Svojou troškou sa do nej môžete zapojiť všetci. Stačí priniesť svojmu triednemu učiteľovi pre Vás nepotrebné, no ešte zachovalé a použiteľné veci – napríklad hračky, ktorými môžete potešiť niekoho iného. Prípadne vyrobiť rôzne šperky, pohľadnice, sviečky, koláče, či akékoľvek iné zaujímavé výrobky a bezplatne ich poskytnúť na predaj za symbolické ceny. Finančný výťažok bude opäť darovaný Občianskemu združeniu pri Spojenej škole. Okrem predaja vecí bude v tento deň prebiehať aj kultúrny program. Predvianočný čas nám svojimi vystúpeniami spríjemnia talentovaní žiaci školy. Samozrejme, dočkáme sa aj vyhodnotenia a ocenenia súťaží, ktoré prebiehali od septembra na škole. Bude vyhodnotená súťaž o najkrajšiu tekvicu, jesenný zber papiera, Pytagoriáda, vianočné súťaže a Vianočná pošta.

V závere, keďže sa blížia vianočné prázdniny /od 23.12. do 8.1.2016/, na ktoré, verím, sa už všetci tešíte, Vám chceme popriať šťastné a veselé Vianoce a v novom roku všetko len to najlepšie. V školských laviciach sa opäť stretneme v piatok 8.januára 2016.

Dúfam, že prázdniny si poriadne užijete, že nám bude dopriana veľká nádielka snehu a do školy sa vrátite v zdraví a bez úrazov.

V tomto vydaní časopisu sa tak ako vždy, môžete tešiť na skvelé čítanie príspevkov od vašich spolužiakov, rozhovor s novým pánom učiteľom, no aj poéziu, vtipy, tajničky. Tak neváhajte a pustite sa rýchlo do čítania.

Prajeme Vám príjemné a ničím nerušené čítanie.

Redakčná rada

Jesenný vietor

Slniečko už menej hreje,
šibal vetrík sa len smeje.
Pohvizduje po chotári,
po oblohe ženie chmáry.

Pozhadzoval všetky listy,
strom bez listov je už čistý.
Striasol na zem gaštany,
ležia v tráve, vedľa brány .

Zbadal ich tam malý Stano,
keď išiel s mamou tade ráno.
Má ich teraz plné vrecká,
spraví niečo pre otecka.
Nôžky, bruško a hlavička,
pomôže mu s tým mamička.

Adam Kopčák, IV.A

Pestrá jeseň

Jeseň pani strakatá,
list po liste zmieta do blata,
Žltý, hnedý, červený

Na oblohe šarkan lieta,
deťom očká šťastím svietia.
Janka zbiera hrušky v sade,
Tónko slivky na záhrade.

Všetko je už žlté, zrelé,
koše plné, naložené.

Sofia Emma Klimeková, IV. A

Chystá sa už príroda,
na výročný ples.
Oblieka sa obloha,
lúka, strom i celý les.

Krásne pestré sú jej šaty,
všetky farby v palette.
Oblieka si sukne, kravaty,
najkrajší oblek na svete.

Jeseň

Lístie nám už opadá,
jeseň k nám už prichádza.
Vonku prší, hmla nám padá,
chrípka nás už vyhľadáva.

Vitamíny treba nám brať
a tú chrípku od seba hnať.

Vonku lístie krásne šuští,
deti radosť majú,
že sa kde to hrať aj majú.

Kačky, husi odlietajú,
cestu na juh zas hľadajú.
Tešme sa my z tohto času,
veď to trvá len do času.

Adam Soroka, II. A

Jeseň

Tretím obdobím v roku ju nazývame,
tú čarokrásnu jeseň všetci radi máme.
Prikrýva svojimi listami celý les,
tým dáva na známosť,
že na spánok čas prišiel už dnes.

Svojimi farbami sfarbí celý svet,
o jeseni sa dá písať strašne veľa viet.
Tak si to s láskou v srdci užívajme,
všetky pestrofarebné momenty,
si v pamäti uchovajme.

Petronela Dančišinová, IV.A

Jesenný ples

Začína sa už ples,
prišli skoro všetci.
Otcovia, mamky, pes
malé i veľké deti.

Vietor nám už vytrubuje
tú najsladšiu pieseň,
všetkým pozvaným ohlasuje,
práve prišla - Jeseň. *Katarína Adamčová, III.A*

Rozhovor S . . .

Mgr. Antonom Duboveckým,
učiteľom telesnej výchovy

1. Ako sa Vám páči na tejto škole?

Na škole sa mi páči, lebo ako telocvikár mám výborne priestorové podmienky, veľkú telocvičňu - hoci palubovka je v havarijnom stave, gymnastickú telocvičňu a vonku multifunkčné ihrisko a takéto podmienky som doposiaľ nemal.

2. Prečo ste si vybrali povolanie telocvikára?

Šport je môj svet a venujem sa mu celý život. Práca s deťmi a mladými ľuďmi ma teší a prináša mi radosť.

3. Čo si myslíte o tejto generácií žiakov?

Táto generácia žiakov má veľa možností, no mnohí si vybrali radšej počítač a na šport a pohyb im už neostáva čas. Mám pocit, že sa im ani nechce športovať, dokonca ani vykonať nejakú námahu a pracovať na sebe. Telesná výchova bola niekedy najobľúbenejším predmetom, teraz to už neplatí.

4. Ste bývalým absolventom tejto školy, zmenila sa od čias kedy ste ju navštevovali Vy?

Ja som túto školu navštevoval v školskom roku 1982/83, keď škola po prvýkrát otvorila deťom svoje brány. Bol som vtedy v 8. ročníku. No telesnú výchovu sme mali vonku, lebo telocvičňa ešte nebola funkčná.

5. Čo radi robíte vo voľnom čase?

Venujem sa rodine a športu.

6. Aké ročné obdobie máte najradšej?

Mám rád všetky ročné obdobia, v zime sneh a lyžovačku, na jar a v jeseni turistiku, v lete vodu a slnko.

7. Páči sa Vám zima?

Áno, ale musí byť pekne zasnežená krajina a príjemný mrázik.

8. Tešíte sa na Vianoce?

Vianoce mám veľmi rád, hoci tento rok budú trochu smutnejšie, lebo nebude doma dcéra Dominika. Pre mňa sú to sviatky, keď je rodina spolu a tešíme sa na spoločne strávené chvíle.

9. Čo by ste popriali žiakom do nového roka?

Aby sa tešili na každý deň, že sa zobudia a nezabudli d'akovať za tento dar.

Redakčná rada

Ďakujeme!

Naše aktivity a súťaže

v I. polroku školského roka 2015/2016

Projekty a aktivity :

- Deň prváka- mestské oslavy
- „Európsky deň cudzích jazykov“
- Zber **SABI** viečok a krabíc od mlieka
- Priebežné výsledky k 10.12.2015**
- tetrapaky: **J.Kopčák, 6.A- 92ks,**
- viečka –**R.Klimek, 1.A-629ks,**
- M.Mizerák, 7.A-150ks, J.Pangrác, 5.A- 144ks,**
- D.Kunecová, 5.A-101ks**
- Návšteva *Okresnej knižnice* -1.roč., spojená so zápisom detí za členov
- Medzinárodný deň školských knižníc:*
- Dramatizácia bájky „Prometheus“ - VI.A a rozprávky „Maťko a Kubko“ - 3.A
- Projekt: „*Zbierame použité batérie*“
- *Mikuláš* s darčekom na škole a v MŠ
- **Jesenný zber papiera- spolu 6776 kg**
- *Imatrikulácia prvákov*
- *Vianočná burza*
- Fotenie žiakov školy*
- „*Načo sú nám sady, polia*“ –celoslovenská lit. súťaž - 3 literárne práce
- „*Práva detí očami detí*“ - celoslovenská literárna súťaž – 4 práce
- „*Timravina studnička*“ - okr. k. recitačnej súťaže
- „*Hovorme o jedle*“ - týždeň zdravej výživy na škole. V tomto týždni ochutnávka ovocia a zeleniny, výroba ovocných panákov
- 200 výročie narodenia *Ludovíta Štúra*
- Okresná literárna súťaž- „*Môj Bardejov*“ - 15 výročie zápisu do zoznamu UNESCO
- Kompáro 9- celoslovenské testovanie

Vedomostné súťaže :

- *Pytagoriáda* – obvodové kolo pre 3.- 8. roč. + obvodové školy- ZŠ Zlaté, ZŠ s MŠ Mokroluh, ZŠ Tarnov a ZŠ Rokytov, ZŠ Sveržov
- Informatická súťaž „*iBobor*“ kat Kadet-
- E.Krukár, 8.A,** kat. Benjamín -**M.Mizerák 7.A**
- *Fyzikálna olympiáda* – školské kolo,
- Matematická olympiáda* – školské kolo

Výtvarné a umelecké súťaže :

- Celoslovenská súťaž: „*Chutné maľovanie*“ – 5 výtvarných prác
- „*Ochranárík očami detí*“ - téma záchrana života
- Výkres: **Katarína Adamčová, 3.A-2.m,**
- L.Rešetárová, 2.A-3.m,**
- Priestorové práce:* **T.Matejová, 6.A-3.m,**
- P.Havrila, 9.A-5.m, M.Mizerák, 7.A -6.m**

- „*Tekvicoví panáci*“ – školské kolo
Česko- slovenský projekt: „*Záložka do knihy spája školy*“

- *Protidrogový panák*- súťaž
- *Jesenné dekorácie na stôl*
- *Vianočný výkres*“ – 1.- 4. roč.,
- Vianočná ikebana* – školské kolo súťaže

Výstavy v areáli školy :

- Jeseň, Tekvicový panák, Historické predmety
- Historické dopravné prostriedky, Vianočné ikebany

Kultúrne akcie:

- Divadelné predstavenie „ *O zlatej rybke*“ pre všetkých žiakov školy - Divadlo Portál z PO
- Vianočný koncert žiakov ZUŠ Vileca v ŠH

Besedy:

- O zdravej výžive- „*Hovorme o jedle*“
- 200.výročie narodenia *L.Štúra*
- „*Môže sa to stať aj tebe*“ protidrogová téma- 6,7.roč
- *Vzťah k alkoholu, tabaku a drogám* -5.roč
- Duálne vzdelávanie*

-*Moje budúce povolanie* –so zástupcami stredných škôl – 9.ročník

- Beseda s políciou - „*Drogy*“ - 7.,8.,9.roč
- „*Ako tvoriť ikebanu*“ - profesionálna ukážka

Rozhlasové relácie – k dôležitým udalostiam a medzinárodným dňom.

Témy: Holokaust, Zdravá výživa, Deň bez fajčenia, Ochrana prírody a vodných zdrojov, Mesiac úcty k starším, Európsky deň cudzích jazykov, Ochrana a prikrmovanie živočíchov v zime, Požiarna ochrana, Medzinárodný deň školských knižníc, Halloween, L. Štúr, Drogy, AIDS, Mikuláš, Medzinárodný deň ľudských práv, Medzinárodný deň bez fajčenia

Exkurzie a výlety:

- *návšteva Pekárne Družba* – 8.A
- Deň otvorených dverí na všetkých stredných školách v meste
- Burza práce* – žiaci 9.ročníka
- Exkurzia do Steelparku v Košiciach*- II.stupeň

Športové aktivity:

- Cestný beh Radničným námestím
- Cezpoľný beh – účasť
- Plavecký výcvik- žiakov 1.- 4. ročníka
- Plávanie žiakov školy
- Mestská plavecká liga
- Okresná stolnotenisová liga – prebehli 2.kolá

Ocenenia celoškolských súťaží

Jesenný zber papiera

Spolu sa nazbieralo **6 776 kg**

Najlepší zberači jednotlivci:

1.miesto: Filip Mihalenko, IV.A - 662 kg
2.miesto – Lucia Kvočáková, III.A - 596 kg
3.miesto- Karin Gregová, IV.A - 573 kg
4. m. Lívia Rešetárová, II.A – 521 kg
5.m. Sofia Emma Klimeková, IV.A 427 kg
6.m. Petronela Dančišinová, IV.A 245 kg
7.m. Pavol Pangrác, VIII.A- 213 kg
8.m. Rastislav Rondzik, I.A 196 kg
9.m. Samuel Marčín, IV.A 171 kg
10.m .Matúš Kmec, VI.A 170 kg

Najlepšie triedy:

1.miesto-IV.A- 2264 kg
2.miesto-III.A- 1180 kg
3.miesto- I.A - 784 kg
4.miesto - II.A- 783 kg
5.miesto - VI.A- 423 kg
6.miesto - V.A- 412 kg
7.miesto - VII.A- 386 kg
8.miesto - VIII.A - 338 kg
9.miesto - IX.A - 190 kg
10.miesto –VII.B,VIII.B,IX.B - 37 kg

Obvodové kolo Pytagoriáda

úspešní riešitelia

Kategória P 3

- 1.m –Matej Gaži – 23 b**
4.m – Katarína Adamčová- 20b
6.m – Mário Jacák - 19 b
7.m – Marek Zlacký – 20 b

Kategória P 4

- 1m.- Filip Mihalenko -21 b**

Kategória P5

- 1.m – Zdenko Prokeš – 15 b**

Kategória P6

- 1.m - Veronika Krukárová – 10 b**
2..m- Zuzana Doicearová – 10 b

Kategória P 7

- 1.m –Marek Mizerák -13 b**

On-line súťaž – Informatický bobor

úspešní riešitelia

Kategória Benjamín

- Marek Mizerák- VII.A -60,02 b**
Matúš Polča, VII.A- 54,69 b
Emma Reviláková, VII.A -33,37 b
Jakub Benko, VII.A- 30,71 b
Vanesa Kanalošová, VII.A – 28,36
Andrea Miková, VII.A -28,04 b
Ľudmila Billá, VII.A -20,04 b

Kategória Kadet

- Ľuboš Krukár –VIII.A- 56,02 b**
Michaela Petreková, VIII.A- 26,71b
Pavol Pangrác –VIII.A- 18,71 b
Sabína Balamutová, VIII.A – 17,38 b
Ján Petrek, VIII.A -10,71 b

Blahoželáme!

„HOVORME O JEDLE“

V takomto duchu sa niesol týždeň od 12. – 16. 10. 2015, keď bol Slovenskou poľnohospodárskou a potravinárskou komorou a Centrum rozvoja znalostí o potravinách n.o. vyhlásený 3.ročník celoslovenskej súťaže „Hovorme o jedle“.

Bolo vyhlásených 5 denných tém, z ktorých sme si my vybrali 3 a v rámci témy 1.dňa „Chlieb, pečivo, obilniny, ryža, cestoviny, zemiaky...“ žiaci VIII. A triedy spolu s p.uč. J. Lenártovou navštívili pekáreň „Družba“, kde si mali možnosť pozrieť celý postup práce pri výrobe chleba a pečiva. Videli, ako kysne cesto, dozvedeli sa, prečo je lepšie konzumovať celozrnné pečivo a nie biele. Druhý deň bol venovaný aktivitám na tému „Ovocie a zelenina...“. Žiaci si pripravili v triedach rôzne aktivity venované ovociu a zelenine. Napríklad „Zeleninový deň“ - čerstvú zeleninu deti aranžovali do košíkov, ochutnávka rôznych druhov ovocia, ovocné a zeleninové šaláty a „špízy“, vyrezávanie do ovocia, výroba rôznych ovocných panákov. Žiaci si vďaka týmto aktivitám uvedomili potrebu častejšie zaradiť do svojho jedálneho lístka ovocie a zeleninu.

Posledný deň týždňa bol venovaný téme „Cukry - prečo sú dôležitou súčasťou výživy...“,

V tento deň p.Lenártová pre všetkých žiakov zorganizovala besedy pod názvom „Beseda o zdravom jedle“, v ktorej upriamila pozornosť hlavne na nadmernú konzumáciu cukru.

Okrem týchto aktivít sa žiaci svojimi prácami zapojili aj do výtvarnej časti tejto súťaže s názvom „**Chutné maľovanie**“, kde sme poslali 5 prác. Troma literárnymi prácami sme sa zapojili aj do literárnej časti s názvom „**Načo sú nám polia, sady**“. Uvedené súťažné práce uverejňujeme tu v tomto čísle Pramienka.

Za aktívnu účasť v 3.ročníku tejto súťaži sme boli ocenení STRIEBORNÝM DIPLOMOM.

Mgr. Jana Lenártová

Očkom do sveta angličtiny

Thanksgiving Day - Deň vďakyvdania - je severoamerický sviatok, ktorý sa bez ohľadu na vierovyznanie tradične oslavuje vždy vo štvrtý novembrový štvrtok.

Táto tradícia začala v roku 1621, kedy sa pútnici, ktorí sa do Ameriky doplavili na lodi Mayflower, rozhodli veľkou hostinou poďakovať Indiánom a najmä Bohu, že prežili prvý ťažký rok v Novom svete.

Viac než polovica pútnikov vtedy neprežila plavbu a krutú zimu, a zvyšok prisťahovalcov zachránili Indiáni, ktorí sa s nimi podelili o kožušiny a jedlo a neskôr ich naučili pestovať plodiny ako kukurica. Odvtedy sa v tento deň stretávajú celé rodiny na spoločnej večeri, kde si s vďakou pripomínajú dobrodenia uplynulého roku a na ktorej nemôže chýbať tradičný pečený moriak a tekvicový koláč.

Aj na našej škole sme v tento deň (26.11.2015) mali za čo poďakovať, a takto to dopadlo...

Thanksgiving Poems

Things like pumpkin pie and potatoes

Turkey, pumpkin pie and Jell-O
Hi, good morning, bye and hello!
Apples are very good
No one's in a bad mood .
Kittens come and celebrate
Sisters have the facebook hate.
Gooses, ducks and turkey, too
I love everything on Thanksgiving. Good!
Very... I love my family and friends
I'm thinking of my pretty hens
Now I see the flying dove
Give a lot of love.

Zuzana Doicearová, VI. A

Having lots of fun
And tomatoes...but do
Not have a chicken...and
Know your kitchen
So you can cook.
Give all your happy photos
I'm happy for this...but
Very sad you're not here
I'll go with you next year.
Now I have one turkey, so
Go to my home...
...and we can eat it together.

Žiaci z krúžku Zábavná angličtina

Čas radostný, čas vianočný

Vianoce

Na stromčeku sviečky svetia,
všetky deti sa im tešia,
že sa v tento veľký deň,
splní každému ich veľký sen.
Sneh sa vonku lígoce,
hurá, budú Vianoce.

Timea Lazurová, III. A

Čižmičky

Čistím, čistím čižmičky,
ved' som chlapec maličký.
Do okna ich čisté dám,
urobím to celkom sám.
Počuj, dedko Mikuláš,
iste do nich niečo dáš?
Celý rok som dobrý bol,
dokonca som podrástol.
Pomáhal som mamičke,
nebral hračky sestričke.
Pomáhal som tatovi,
nerobil zle bratovi.
No a pani učiteľke
obrázky som kreslil veľké.
Už sa teším, už to viem,
že dnes niečo dostanem.

Patrik Pangrác, III. A

Mikuláš

Mikuláš, rád nás máš,
sladkosti nám prinášaš.
Vyčistím si topánočku,
postavím ju k okienočku.
Do rána sa vyspinkám,
sladkosti si vychutnám.
Mikuláš si najlepší,
teším sa až budeš na námestí.
Stromček sa rozsvieti
pre malé i veľké deti.

Lucia Kvočáková, III. A

Mikulášske topánky

Už je zima, už je čas,
Mikuláši majú zraz.
Jeden pôjde rovno k nám,
na toho sa pamätám.
Na topánky pozriem sa:
„Ahoj, tatko, vyzuj sa!“

Martina Kunecová, III. A

Mikuláš

Na severe ďalekom,
za riečkou aj za potokom,
tak kde rastie pekný stromček,
má Mikuláš svoj domček.

Nemusí sa snehu báť,
stačí si sane vziať
a rýchlo k nám utekať,
aby darčeky mohol rozdávať.

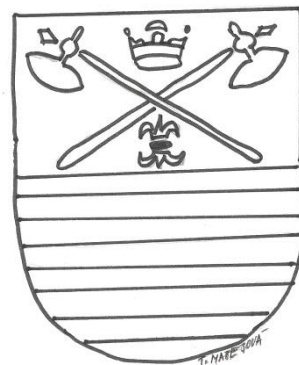
Zažije pri tom veľa zábavy,
urobí si s deťmi snehové oslavy,
už teraz sa teší veľmi,
O rok na stretnutie s deťmi.

Veronika Polčinová, III. A

Môj Bardejov

Literárna súťaž k 15.výročíu zapísania mesta do svetového dedičstva UNESCO

Môj Bardejov a UNESCO

Naše milé krásne mesto
zapísané je v UNESCO.
Máme kostol veľký krásny,
bazilikou nazývaný.

Námestie je veľmi krásne,
do UNESCA zapísanie.
A radnica,
to je mesta stálica.

Tohto roku výročie
15. si pripomenie,
preto píšem túto báseň.
Lucia Kvočáková III.A

Naše mesto

Naše mesto veľké nie je,
každý má však doňho otvorené dvere.
Na námestí nájdeš obchody a lavičky,
potom si pozri v rieke rybičky.

Veľký kostol v strede mesta,
vedie k nemu pekná cesta.
Rád bývam v tomto kraji,
nech sa tu každému darí.
Matej Gaži III.A

Bardejov- krásne mesto

Bardejov je krásne mesto,
preto máme v UNESCO čestné miesto.
Rok 2000 medzník veľký,
tešia sa z neho malí i veľkí.

Hradby, kostol i radnica,
to je vážna vec.
Preto stredoveké centrum
je tu s nami i dnes.
Veronika Polčinová III.A

Môj Bardejov

15 rokov ubehlo,
UNESCO nám pomohlo.
Zachovať to krásne známe,
čo dlhé roky zachovávame.

Na radnicu v centre hľadím,
ten pohľad ničím nenahradím.
Z baziliky zaznie zvon,
cítiť z neho pokoj a nie zhon.

Minulosť sa tu skrášlila,
z chladných kameňov oprášila.
Načo míňať ďalšie slová?
Príďte sa pozrieť do Bardejova.
Katarína Adamčová III.A

Moje mesto

V krásnom meste bývam ja,
ešte krajší názov má.
Býva sa tu výborne
kultúrne a športovne.

Bardejov je malé mesto,
no zapísané v UNESCO.
Pamiatok má neúrekom,
fontány aj parky.

Námestie je nádherné,
ešte krajšie okolie.
Opevnené hradbami
a vstupnými bránami.

Máme tu aj Kúpele
a liečivé pramene.
Rytier Roland chráni nás,
patrón mesta je on náš.
Stanislav Soroka V.A

Bardejov – moje mesto

Bardejov je krásne mesto,
zapísali ho do UNESCO.
Pekný kostol, hradby, ulice,
navštevujú nás ľudí tisíce.

Obzerajú naše pamiatky,
aj ochutnať môžu bardejovské oblátky.
Neďaleko kostola je pekný park,
tam sa deti môžu hrať.

Keď sa deti hrajú,
mamičky príjemnú hudbu počúvajú.
V Bardejove pri fontáne,
tam sa radi stretávame.

Nový obchvat Bardejova,
to zásluha Borisova.
Všetci ľudia v zastúpení,
15.výročie Bardejova sa ocení.

Nové trasy, staré pamiatky,
veľa ľudí prichádza na sviatky.
Každý sa tu dobre cíti,
veď dobrý pocit zo života je dôležitý.

Podme ďalej, je tu chvíľa,
keď Bardejov sa 15. výročia zápisu do
UNESCO dožíva.
Moje mesto, mám ťa rád,
vždy ťa budem uznávať.

Šimon Tipul VI.A

Bardejov

Na vrchole radnice
rytier Roland stojí,
víta ľudí navôkol,
v plnej svojej zbroji.

Mestské opevnenie
nedobyje veru nik,
veď krásny Bardejov
má pevné hradby ako nik.

Môj Bardejov

Jedno pekné mesto
na východe leží.
Krásne je i v lete,
i keď vonku sneží.

V ňom nachádzame histórie
kúsok malý,
staré pevné hradby,
z každej strany čosi sa valí.

Bazilika, radnica,
taktiež veľké námestie.
Toto mesto pýši sa ním,
do údivu každého privedie.

Akože sa toto mesto
predsa volá?
Bardejov ho zveme,
iné mestá krásou zdolá.

Bardejov, ach Bardejov,
úžasné to mesto.
Chlapcov i dievčat tam,
veľa krásnych jesto.

Každá deva si tu
svojho mládenca nájde.
V Bardejove predsa len
každý si svoje šťastie nájde.

Patrik Ceľuch VI.A

Námestie sa pýši krásou,
kostol sv. Egídia si miesto
v našich srdciach našiel.

Čarovnú atmosféru krášli
mestská fontána, ktorá
svetielkuje a do duší nám
krásne piesne vyhráva.

Petronela Dančišinová IV.A

Bardejov –mesto krásne

Bardejov je malé mesto,
no veľkých srdc tu veru jesto.
Veď už dávno, páni králi,
nie len pivo vyrábali.

Po Zlatej ceste obchod viedli,
naše hračky predávali aj vo Viedni.
A preto mestu aj erb dali,
mohutný múr okolo neho vystavali.

Mali sme aj pána kata,
ktorý zmätal hlavy z kláta.
Boli časy cechov, majstrov,
kníhtlače, vzácných listín aj vzdelancov.

Bardejov

Bardejov, mesto krásne,
v UNESCO zapísané.
Históriou dlhou dýcha,
východného Slovenska pýcha.

Turisti k nám prichádzajú,
obzrieť si toho veľa majú.
Námestie či radnica,
domov plná ulica.

Baziliku sv. Egídia,
zd'aleka tu všetci vidia.
Pred ňou stoja dva zvony.
Ján a Urban im meno dali.

Hradby vysoké okolo mesta máme,
radi sa po nich prechádzame.
Na kopci Kalvária je,
výstup na ňu vás zahreje.

Ned'aleko Bardejova sú Kúpele,
na výlet a oddych stvorené.
Liečivá voda a čistý vzduch,
posilní sa váš zdravý duch.

Príjemné zážitky vás tu čakajú,
Bardejovčania vás určite radi uvítajú.

Dávid Német V.A

Prišli však aj temné časy,
hospodárska kríza, čierny mor
a požiar, čo aj čertov desí.
Prišli vojny, aj doba mieru,
ľudia našli v Boha vieru.

Tvrdá práca všetkých spája,
v jarmočné dni pocestných radosťou opája.
Na Slovensku sme už známi
nie len krásou mesta, no aj historkami.

Tu najznámejšiu o Rolandovi,
si aj do UNESCO zapísali.
Bardejov je malé mesto,
dobrých ľudí tu veľa jesto.

Jakub Pangráč V.A

Bardejov

Mestom krás je, no hlavne,
moje rodné.
Je ich veľa, väčšie, menšie,
sú tak zvodné.
Ktorí nevideli, môžu vedieť len s tušením,
že Bardejov je miestom vznešeným.

Nech si oblečie šaty jesene,
zimy, jari a či leta,
krása jeho vďaka UNESCO
stále rozkvitá.
Baziliku navštívia ľudia
z mnohých sveta krajov,
na svoje si príde aj rodák
zo slovenských hájov.
Stáročia chránia hradby
silné, pevné,
Dodnes slúžia svetu
verne.

Domy radničné sú,
hľadte, dôkazom,
naše pamiatky
sú naším odkazom.
*Sabína Balamutová,
VIII.A*

Bardejov

Bardejov je krásne mesto,
nie je to len prázdne gesto.
Fontána nám krásne hrá,
farby dúhy vystrieka.

Máme peknú radnicu,
na nej rytier stojí.
Jeho meča po boku,
nik sa už nebojí.

Môjmu mestu

U nás v Hornom Šariši, na známosť sa dáva,
Že sa bude pri zdraví konať veľká sláva.
Nášmu mestu zďaleka prichádzajú chvály,
Veď je perlou Slovenska, za čo vďaka- radní páni.

Ešte tóny Kellera doznievajú v ušiach,
keď prechádzame uličkou, srdiečka nám bušia.
Svetom správa rozlietla sa, na krajíčku slza.
Tým mestom sa pýšime, ty mať naša hrdá.

Cestou dlhou prešlo si, aj po spálenisku dejín,
No dnes tu pevne stojíš, pre radosť našich rodín.
Ovácie, kvety, sláva, tebe mesto moje dávam.
Môj Bardejov- ty rodisko,
veď si členom UNESCO

Lukáš Lazor, V.A

Bardejov

Bardejov je krásne mesto,
má aj krásne ulice.
Kto chce si tu nájsť miesto,
chodí rád do knižnice.
Unesco je prestíž veľká,
vysielala to aj telka.
Ľudia, čo chcú dlho žiť,
musia kúpeľskú vodu piť.
15 rokov ubehlo,
čo Unesco uznalo,
že Bardejov krásne mesto,
veľmi málo takých jesto.
Námestie aj ulica
kostol, stará radnica.
Fontána i holičstvo,

chráňme naše dedičstvo! *Livia Rešetárová, II. A*

Toto je to naše mesto,
je v ňom ľudí vyše dvesto.
Máme tu aj Baziliku,
veľmi blízko pri chodníku.

Je tu veľa múdrych ľudí,
starajú sa aj o druhých.
Že je krásne, každý tvrdí,
ja som na to mesto hrdý.

Adam Kopčák IV.A

Bardejov

Bardejov je mesto krásne,
dajú sa o ňom písať básne.
Čítať môžeš jeho históriu,
ako dáku veľkú knihu.

Prezradí ti mnoho vecí,
minulosť tam všade svieta.
Námestie a pohľad naňho
z veže na kostole,
rozšíri ti tvoje obzory.

Vidiš v diaľke stromy, lesy,
ľudí, ktorých táto krása teší.
Bardejov je mesto krásne,
s láskou sa píšu o ňom básne.

Ivana Tipulová IX.A

Moje mesto

Bardejov je mesto krásne,
históriou je nám vzácne.
Gotický kostol.
a domy renesančné.
Na radnici hrdo Rytier Roland stojí,
mesto stráži ako v boji.
Keď do uličky zájdeš,
staré bašty nájdeš.
Hrubé múry, hradby pevné
a pivnice veľmi temné.
Mesto sa mení, je stále krajšie,
život v ňom naplno vrie.
a krásou svojou všetkých zve.

Sofia Emma Klimeková, IV. A

Celoslovenská literárna súťaž v týždni zdravej výživy „Hovoríme o jedle“

Načo sú nám polia, sady.

Dnes ráno som vstala a vybrala som sa na návštevu k mojej babke. Veľmi som sa tam tešila, pretože babka tam má veľké sady a polia. Povedala mi, že sa tam pôjdeme pozrieť a niečo mi o nich porozpráva.

Začala mi rozprávať o tom, že kedysi ľudia ťažko pracovali na poliach od rána do večera. Museli povinne chodiť skoro ráno pásť dobytok a museli sa oň aj starať. Dobytok a hydina boli pre ľudí životne dôležité, lebo napríklad: krava im dávala mlieko, sliepky znášali vajička a z husí mohli mať mäso na polievku. Na poliach ľudia pestovali kukuricu, pšenicu, z jej zomletých zrníek mali múku a mohli si napiect' chlieb, koláče alebo iné druhy pečiva. Babka mi rozprávala aj o veľkých zemiakových poliach, zemiaky sa museli okopávať, neskôr zbierať a tieto práce museli robiť všetci členovia rodiny. Práce trvali niekoľko dní a všetko sa muselo stihnúť včas dokončiť. Keď mi babka toto všetko rozprávala, bolo mi veľmi ľúto ako tvrdo musela pracovať. Ona sa však usmiala a povedala mi, že vtedy sa nad tým nepremýšľalo, že je to tvrdá práca. Jednoducho to bola práca a bolo ju treba urobiť, žiadne odkladanie alebo odvrávanie by nič nevyriešilo, ľudia by nemali potravu a pomreli by od hladu, bola to otázka prežitia. Babka mi však povedala, že aj vtedy sa deti hrávali a vymýšľali všelijaké huncútstva a že na svoje detstvo má krásne spomienky. V družnom rozhovore sme došli až k babkiným ovocným sadom a poliam, na ktorých bolo plno rôznych druhov zeleniny. Uvedomila som si, že práve odtiaľ pochádzajú babkine dobroty - kompóty, džemíky, šaláty. Priamo na mieste sme si pochutnali na vynikajúcich jabĺčkach. Mňam, boli šťavnaté a lepšie som ešte nejedla. Kedysi, keď som bola malá, nechcela som jesť ovocie a zeleninu, až kým mi nedali ochutnať z babkinej úrody. Ono je to naozaj pravda, môžem to potvrdiť, že domácky vypestované plody chutia akosi lepšie ako tie zo supermarketov a aj voňajú lepšie a určite sú aj zdravšie. U babky sa mi veľmi páčilo, jej rozprávanie ma tak zaujalo, že som o tom premýšľala aj doma. Predstavovala som si babku ako mladé dievča pracujúce na poli, nevedela som si predstaviť seba na jej mieste, ja by som to asi nevedela, takto pracovať. Ale také chutné ovocie a zeleninu by som chcela aj ja vedieť vypestovať. A možno sa mi to raz podarí a na mojich plodoch si bude pochutnávať celá moja rodina, ktovie.

Emma Reviľáková, VII. A,

* * * * *

Všetci si vieme veľmi dobre predstaviť, čo predstavujú tieto dve slová, polia a sady. Napríklad, ja si predstavujem nekonečné rady ovocných stromov, obťažkaných chutným ovocím alebo obrovské lány zlatožltých pšeničných kláskov. Prinášajú nám úrodu a živia nás. Ved' každý človek potrebuje jesť, aby mohol žiť.

Položme si teda otázku: „Načo sú nám polia a sady?“ Prenesme sa do ďalekej histórie. Pamätáte sa ešte na lovcov a zberačov? Niekedy, keď ľudia nevedeli, že si môžu rastlinky vypestovať, tak chodievali po okolí a zbierali ich. Neskôr prišli nato, ako ich vypestovať pri svojich domoch. No aj tak to ešte stále nebolo ono. Keď prišli horúčavy a nebolo dažďa, rastliny im vysychali. Vtedy ľudia pochopili, že rastliny potrebujú vlahu, tak ich teda začali vysádzať popri potokoch, jazerách, riekach, proste pri vode. Neskôr začali svoje políčka okopávať a hnojiť prírodným hnojivom. A teraz späť do súčasnosti. Dnes už málokto má

doma pole alebo sad ovocných stromov. Zeleninu a ovocie nakupujeme v obchodoch, aj keď vieme, že tieto plody boli väčšinou ošetrované proti škodcom chemickými postrekmi a určite použili aj iné prostriedky, aby dosiahli bezchybný vzhľad plodu. A tak nás tí pestovatelia pripravujú o väčšinu vitamínov, ktoré nám pomáhajú povzbudzovať obranyschopnosť organizmu, alebo na nás majú väčšinou pozitívne vplyvy. Ak sú plody postrekované, tak chemikálie vnikajú do jadra plodu, a to už opláchnutím pod tečúcou vodou nezmyjeme. A ak chcete kúpiť ovocie a zeleninu bez postrekov, tak ju nájdete pod názvom BIO a aj to za vyššiu cenu.

V dnešnej dobe sa treba zamyslieť aj nad tým, či si dokážeme i sami nájsť čas na to, aby sme si vypestovali nejakú zeleninu na poli, alebo vysadili krásny ovocný sad, ktorý by bol pre nás zdrojom životodarných plodov. Keď to tak zhrniem, tak si myslím, že polia a sady potrebujeme, lebo nás živia, ale mali by sme sa postarať o to, aby sme po konzumácii plodov z tých polí a sadov zostali aj zdraví.

Patrik Cel'uch, VI. A,

* * * * *

Keby sme sa hocikoho opýtali, načo sú nám polia a sady, dostali by sme veľmi jednoduchú odpoveď. No predsa nato, aby sme mali ovocie, zeleninu aj klásky na chlebiček. Ale to nie je všetko.

My sme zvyknutí na to, že sa ráno zobudíme, pôjdeme do obchodu a tam si kúpime to, na čo máme práve chuť. A keď už budeme najedení, zvyšok dáme psíkovi alebo vyhodíme do koša. Z toho vyplýva, že u nás je tých plodov, ktoré sa dopestujú na poliach a sadoch dostatok a nedokážeme si dostatočne uvedomiť význam pestovania plodín na poliach. Berieme to ako samozrejmosť, že u nás máme dostatok ornej pôdy vhodnej na pestovanie rôznych druhov ovocia, zeleniny a ďalších produktov, ktoré sa dajú na poli vypestovať. Ale takí ľudia napríklad v Afrike, oni to také jednoduché a jednoznačné nemajú. Tam je nedostatok vhodnej pôdy na pestovanie plodín dôležitých pre človeka, tam majú tie polia oveľa väčšiu hodnotu pre ľudí ako u nás. Ľudia tam nezvyknú zvyšky jedla vyhadzovať alebo dávať zvieratám, veď oni sami tam často hladujú. Mnohé potraviny sa musia dovážať, pretože obrovské suchá, ktoré tam vládnu, zabraňujú dopestovať dostatok plodín pre všetkých. Pre ľudí sú tie potraviny veľmi drahé, nemôžu si ich dovoliť kupovať. Okrem hladu trpia aj rôznymi chorobami, keďže ich telo nedostáva dostatočné množstvo bielkovín, vitamínov a minerálnych látok, ktoré tieto potraviny obsahujú a ktoré sú potrebné pre zdravie. Je mi tých ľudí veľmi ľúto. Keby som mohla, zariadila by som potravinové zbierky z plodov našich polí a sadov a poslala by som ich práve tam, kde by ich potrebovali. Nikto na svete by nemal hladovať a už vôbec by sme nemali dopustiť, aby ľudia zomierali od hladu.

Kým sa však dostanú potravinové produkty do obchodov, treba urobiť množstvo práce. Napríklad taký chlebiček. Zasiať pšeničné zrno, pokosiť, zomlieť na múku, pripraviť kvások a nakoniec upiecť cesto. Je to ťažká práca, ale je pre nás. všetkých dôležitá, a preto by sme si mali vážiť každého, kto vynakladá mnoho úsilia nato, aby sme mali dostatok chutných plodín z našich polí a sadov.

Veronika Krukárová, VI. A

Celoslovenská literárna súťaž

„Práva detí očami detí“

Téma: Čo nesmú robiť deti deťom

Priznám sa, mala som ťažké detstvo. Najťažšie pre mňa bolo chodiť do školy. V škole som nemala nikoho, kto by sa ma zastal. Nemala som žiadnych kamarátov. Nepatrila som do tej bohatšej rodiny, práve naopak. Nemohla som si dovoliť značkové oblečenie, značkové veci. Všetko, čo som mala, mi zostalo po mojej staršej sestre. Moji spolužiaci sa mi vysmievali, hádzali po mne papieriky, kde bolo napísané: nenávidím ťa, odíď z tejto školy, nikto ťa nemá rád a podobne. Nikdy som nepochopila, prečo som sa práve ja stala trňom v oku pre ostatných. Viem, že sme nemali peniaze, ale niekedy by som dala všetko čo mám za to, aby som sa aspoň raz mohla zobudiť a nebála sa ísť do školy.

Každý večer som sa modlila, aby sa mi spolužiaci nesmiali. Nikomu som o mojom probléme nehovorila, dokonca ani rodičom. Vedela som to len ja. Aj keď som vedela, že raz im to povedať musím, no bála som sa. Do školy som vždy chodila s plačom, čo moji rodičia nemohli vedieť, keďže do práce chodili o piatej ráno.

Raz som si povedala, že do školy už ani nevkročím, a tak som celý mesiac zostala doma. Keď bolo rodičovské združenie, triedna pani učiteľka sa opýtala mojej mamy, prečo nechodím do školy. Mama vôbec nevedela, o čom triedna rozpráva. Keď mama prišla domov, začal výsluch. Priznala som sa. Povedala som jej, že už nikdy nepôjdem do školy, veď ma tam nikto nemá rád. Mama chcela ísť za učiteľkou, ale ja som jej v tom zabránila. Nechcela som, aby sa o tom dozvedela moja pani učiteľka, pretože som sa veľmi hanbila. Nakoniec sa ma spýtala, či by som nechcela mať domáce vyučovanie. Prikývla som.

Domáce vyučovanie bolo oveľa lepšie, ako ísť do školy k tým mojim spolužiakom. Po dlhšom čase som išla vonku a naozaj sa to oplátilo. Našla som si nových kamarátov, ktorí sa mi nevysmievali. Prijali ma takú, aká som.

Po roku som išla do inej školy, kde som chodievala s úsmevom na tvári. V škole sa mi darilo a učila som sa oveľa lepšie ako na tej predchádzajúcej škole.

Vanesa Prokešová, VII.A

Detské ruky pre oboch rodičov

Ahoj, moje meno je Paľo. Môj príbeh je o tom, ako žijem iba s jedným z rodičov, áno, bohužiaľ, patríam k tým, ktorých rodičia sú rozvedení a musím s tým žiť. Moji rodičia sa rozviedli, keď som mal šesť rokov, teraz už s tým viem žiť, ale stále mi chýba ten druhý. Keď sa to stalo, keď sa moji rodičia rozviedli, najprv som nevedel, čo sa vlastne stalo. Hákali sa, a potom prišlo slovo „rozvod!“ Až neskôr som pochopil, o akú dôležitú vec tu ide. Začal som premýšľať o všetkom, ktorý z rodičov pôjde so mnou prvýkrát do školy, ktorý z rodičov bude pri tom, keď dostanem maturitnú

stužku. Bol som z toho mimo, a tak som vyšiel na čerstvý vzduch a prevetral som sa. A keď som sa vrátil, bolo po celej hádke. Po súdnom pojednávaní sme išli do opatery otca. Mama išla niekam preč. Po niekoľkých rokoch sme sa stretli a predstavila nám svojho priateľa. Bol pre mňa niekto cudzí, vôbec som ho nepoznal. S mamou som bol len krátko. Bol som rád, že som s ňou mohol byť, ale už to nebolo to, ako kedysi. Vtedy som pochopil, že rodičia sú potrební obaja. Tak som išiel domov k otcovi. Bolo mi za mamou smutno, tak začala k nám chodiť čoraz častejšie. Bol som rád. Medzitým som sa už naučil chlupskej roboty. Začal som chodiť aj k mame, ale to len cez prázdniny a na víkendy. Na Vianoce som dostal dvakrát viac darčiekov, ale darčeky mi rodičov späť dokopy nedajú. Čo už, mám proste smolu. Vždy som si prial, aby moji rodičia videli, ako opravujem moped, ktorý mi dal môj nebohý dedko, ale mama je preč a otec, keď príde domov, je strašne unavený. Len si ľahne pred televízor, a tam aj zaspí, niekedy zaspí aj posediačky. A až teraz, keď mám trinásť rokov som pochopil, že ich potrebujem obidvoch a chcel by som im ešte raz podať obidvom ruky. Jednu drží môj pracovitý otec a druhú naťahujem, ale nikto ju nechytá. Jeden rodič ma nad vodou sám neudrží a ako sa hovorí, dva prúty sú pevnejšie ako jeden. Dúfam, že aspoň na mojej svadbe ich uvidím, ako budú zase konečne spolu. Chcem povedať, aby mladí rodičia nezabudli na svoje deti, aby im dali dobrý príklad a aby ich v živote podržali.

Pavol Pangrác, VIII.A

Red versus blue

Narodil som sa v júni v malom meste. Už od malička ma rodičia vychovávali tak, aby som bol priateľský a spravodlivý. Keď som začal chodiť do školy, skamarátil som sa s Erikom, ktorý bol možno trochu iný, ako ostatní chlapci v jeho veku. No mne, Petrovi Modráňovi, žiakovi VI.A, to nevadilo. Rád som sa s ním hrával doma, v škole aj na ihrisku. Boli sme najlepšie kamaráti.

Erik však do školy chodil nerád. V triede nebol obľúbený. Prečo? No asi preto, ako vyzeral. Bol nízky a nezaujímavý. Okrem toho bol tichý a skromný. Nevynikal ani v múdrosti, ani v oblečení. Bol priemerným žiakom. Nenosieval značkové veci, dokonca nemal ani mobil.

Občas sa pred školou rozprával so staršími spolužiakmi. Dost' často do školy prišiel s modrinou na líci, boľavou rukou, či krívajúci. Keď som sa ho spýtal, čo mu je, vždy iba vyhýbavo odpovedal, že nič. Vraj sa iba pošmykol, spadol. Zdalo sa mi to čudné, lebo Erik bol pri hre volejbalu šikovný a vrtký. Nikdy nepadal.

No raz som si na WC vypočul, ako jeden ôsmak kričí na Erika. „Ak mi zajtra nedonesieš tie peniaze, zasa si ťa počkáme pri obchode a dostaneš takú nakladačku, ako minule. Len skús mi tie peniaze do veľkej prestávky nedoniesť!“ Ja som v tom vecku čušal. Báľ som sa vyjsť von a zastať sa spolužiaka. Erik bol potom v triede smutný. Celú hodinu pozeral iba do lavice, nepracoval. Po skončení vyučovania som sa rýchlo ponáhlal za ním. Nešiel som ani na obed, len aby mi Erik neušiel. Keď sme už boli ďaleko od školy, začal som hovoriť. Erikovi som povedal, že

viem o tom, ako ho starší spolužiaci vydierajú. Že som to dnes počul na WC. A vtedy sa mi Erik priznal. Už skoro pol roka im musí nosiť peniaze. Začalo sa to eurom, dvoma, no postupne sa sumy zvyšovali. Teraz má doniesť 20 eur. Ak peniaze nedoniesol, vždy si ho niekde počkali a partia chlapcov ho zbila. Preto mal tie modriny. Aby sa vyhol bitke, začal im namiesto peňazí nosiť aj veci. Dal im aj mobil, len aby mu dali pokoj. Rodičom to nepovedal, lebo sa bál. Mama si zatiaľ nič nevšimla. Erik je z toho úplne zúfalý, nič ho nebaví, do školy chodí s neustálym strachom, nemôže sa sústrediť na vyučovanie. Veľmi si zhoršil prospech.

Keď som si to všetko vypočul, bolo mi z toho všetkého na nič. Bol som smutný. Nechápal som, ako sa môže niekto takto vyvyšovať nad niekým iným a vlastne ho vydierať a šikanovať. Začal som uvažovať, čo mám urobiť, aby som Erikovi pomohol. No nebolo to také ľahké niečo vymyslieť. Najprv som chcel zavolať svojho staršieho brata s jeho spolužiakmi, aby si na tých ôsmakov počkali a zbili oni ich. No bitkou sa podľa mňa nič nevyrieši. Preto som hľadal iné riešenia. A prišiel som na to.

V partii ôsmakov, bol Alex, jeden veľmi dobrý volejbalista. Bol však strašne namyslený, lebo bol najlepší hráč na škole. Zašiel som za ním a navrhol som mu, aby sme si spolu zahrali volejbal. Alex nebol nadšený, nechcelo sa mu hrať s takým krpcom, ako som ja. Po dlhom prehováraní sme sa dohodli na termíne zápasu. Alex chcel stále vedieť, čo bude odmena pre víťaza a o čo budeme hrať. Keď som mu navrhol, že odmenou bude priateľstvo našich dvoch partii, tak len sa rozosmial. Dlhو rozmýšľal, no nakoniec súhlasil.

Nastal deň D. Ja a moji priatelia sme prišli v červených tričkách, Alex so svojimi priateľmi - ôsmakmi, v modrých tričkách. Keď uvideli na palubovke aj Erika, začali sa mu vysmievať a ponižovať ho. Vraj, že s týmto tu majú oni hrať? No Erik sa ich tento krát nebál a smelo sa postavil do herného poľa.

Zápas bol náročný. My, šiestaci, sme sa držali veľmi hrdinsky. Spočiatku mali prevahu veľkí, mocní a starší „modrý ôsmaci“, no ako sa zápas blížil ku koncu, pribúdali body na našej strane. Najlepšou oporou nášho tímu červených bol Erik. Bez jeho šikovnosti na ihrisku by sme boli stratení. A ako sa toto nerovné súperenie skončilo? No predsa výhrou šiestakov. Nebola to žiadna „tesnotka“, ale jasná prevaha. Po skončení zápasu sme si všetci podali ruky. Neobišli ani Erika a ten sa im s hrdou tvárou pozrel do očí.

Od tohto osudného zápasu nastal obrat v ich vzťahoch. Všetci sme sa stali dobrými kamarátmi, ktorí spolu držia, ale hlavne tvoria jeden dobrý volejbalový tím. Na staré krivdy sme zabudli a spoločne súťažíme v školských športových súťažiach.

No a Erik? Ten sa zmenil úplne. Z tichého, utiahnutého chlapca sa stal sebavedomý tínedžer, najlepší volejbalista našej školy s výborným prospechom.

Ponaučenie: V priateľstve a športe je veľká sila, ktorá prekoná aj šikanovanie.

Filip Zlacký, VI.A

Čo nesmú robiť deti deťom

Jedného krásneho dňa sme sa presťahovali z Trenčína do Nitry. Musela som ísť na novú školu a nájsť si nových kamarátov a zároveň aj spolužiakov. Bolo to pre mňa veľmi ťažké.

2. septembra som išla do školy. V triede ma pekne privítali a zoznámili sme sa. Moja triedna pani učiteľka bola veľmi milá a volala sa Eva Hudáková. Mená všetkých spolužiakov som si nezapamätala, ale myslela som si, že spolu budeme dobre vychádzať. Prvé dva týždne to išlo v škole ako po masle. Ďalšie dni to už bolo horšie a horšie. Začali ma ohovárať, že sa stále iba učím a učím a nechodím vonku. Hovorili mi, že som tučná a škaredá. Ja som si z toho nič nerobila, nevšímala som si ich. Keď skončilo vyučovanie, nešla som ani na obed. Utekala som rýchlo domov. Odomkla som dvere a utekala som do izby. Zamkla som sa.

Práve vtedy prišla moja sestra Alexandra, ktorá má 15 rokov a išla za mnou do izby. Spýtala sa ma, čo sa stalo. Vyrozprávala som jej to a rozplakala som sa. Objala ma a povedala, že to bude naše tajomstvo a ani mamke, ani ockovi nič nepoviem. Celé dni som nič nejedla, lebo mi hovorili, že som tučná. Po niekoľkých týždňoch som zistila, že som schudla. Bolo mi zle. Mamka mi dala dáke lieky a všetko bolo dobre.

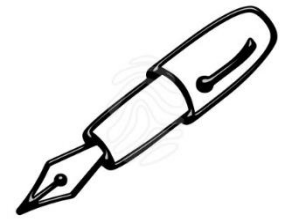
Bola som smutná, že nemám žiadne kamarátky. V škole nám triedna pani učiteľka povedala, aby sme si otvorili žiacke knižky a napísali si, že bude rodičovské združenie. Rozmýšľala som, čo poviem mamke.

Mali sme hodinu biológie. Pani učiteľka ma vyvolala. „Porozprávaj nám, čo si sa na dnešnú hodinu naučila,“ povedala. A ja som spustila... Lenže pri odpovedi mi spolužiaci hovorili: „Bifľoš, bifľoš,..."

Vôbec som sa nemohla sústrediť na odpoveď. „Prečo si sa neučila,“ začula som jej hlas. „Ja som sa učila,“ odpovedala som. Dostala som guľu. Rozplakala som sa a spolužiaci sa mi smiali. Po vyučovaní som išla domov. Mamka sedela v obývačke. Rýchlo som vybehla hore schodmi do svojej izby. Keď som bola už iba dva schody od svojej izby, začula som. „Katka, vráť sa!“ „Čo sa deje? Prečo vždy v izbe plačeš?“ Všetko som jej vyrozprávala. Už som to nemohla v sebe dusiť. Povedala som jej aj o rodičovskom združení. Po rodičovskom združení sa všetko začalo riešiť. Ochorela som. Bola som na maródke. Po týždni som sa vrátila do školy. V triede boli všetci ako vymenení. V ten deň som mala narodeniny. Všetci mi zablahoželali a ospravedlnili sa mi. Odpustila som im. Spoločne sme sa zabavili, v ten deň ma nikto neskúšal. Už nikdy také niečo nechcem zažiť. V triede sme dnes jeden veľký kamarátsky tím.

Emma Reviláková, VII.A

Z literárneho pera...

Slohová práca trochu inak

Žiaci v nej mali za úlohu použiť expresíva – citovo zafarbené slová
napr. zdrobneniny a pod.

Školský výlet

Jedného krásneho dňa po dohode učiteľov a žiakov sa rozhodlo, že sa zúčastníme školského výletíku do mesta Košice.

Ja s bratom sme sa pripravovali na tento výletík celučičký týždeň. Raz po škole prišiel pre nás ocino a šli sme sa pofotiť, aby nám mohli na stanici urobiť preukážky na vláčik. Po zhotovení preukážok, išli sme sa najesť do reštaurácie. Deň pred výletíkom sme sa pobalili spolu s bratom. Z miesta bydliska do Bardejova nás zobrala teta do autíčka, kde sa zmestilo viac detičiek. V meste na stanici nás čakali ostatné detičky aj s učiteľkami, ktoré nás mali na starosť. Po nastúpení do vláčika všetkých detičiek a po zapískaní píšťalky výpravcu sa vláčik pohol. Pri cestovaní vláčikom z Bardejova do Prešova som videl pást sa kravičky a ovečky. V Prešove sme vystúpili z vláčika a nastúpili sme do druhého vláčika, ktorým sme docestovali do Košíc. Po vystúpení z vláčika v Košiciach sme sa vybrali peši po vlastných nožičkách do Steel Parku. Tam sme sa museli zaregistrovať, kde sme dostali náramky s čipom. Po Steel Parku nás sprevádzala sprievodkyňa, kde hneď na prízemí bolo veľa hier, pri ktorých sme sa mohli zahrať. Po absolvovaní hier na prízemí nás sprievodkyňa zobrala na prvé poschodie, kde bolo veľa schodov, ktorými sme museli vyšliapať hore. Na prvom poschodí sme si všetci posadali na stoličky, kde nám sprievodca urobil prednášku o reakcii dusíka na pohon malého vláčika. Tak nám premietli 3D kino o lietaní. Po absolvovaní Steel Parku sme prišli všetci do Auparku. Aupark je veľikánske nákupné centrum. V jednej budove sa nachádza veľa obchodíkov. Najprv som s kamarátmi prešiel veľa obchodíkov a niečo som si aj kúpil. S mojím kamarátom Vladkom sme sa vozili na pohyblivých schodoch. Z Auparku sme šli na vlakovú stanicu.

Po pristavení vláčika sme nastúpili dnu a viezli sme sa do Prešova. V Prešove sme vystúpili a nastúpili do druhého vláčika, ktorým sme sa viezli do Bardejova. Z Bardejova domov sme cestovali autobusmi. Doma som sa dozvedel, že tento vláčik, ktorým sme cestovali z Prešova do Bardejova, niektorí ľudia volajú aj bardejovská Malina pre jej pomalú jazdu.

Patrik Ceľuch, VI. A

„Dvojmetrové“ psisko

Jedného dňa, po zbieraní hríbkov a mojich muchotrávok, sme zašli za ujkom Stanom. Keď sme dorazili, boli sme prekvapení, lebo po dvore im behalo obrovské psisko.

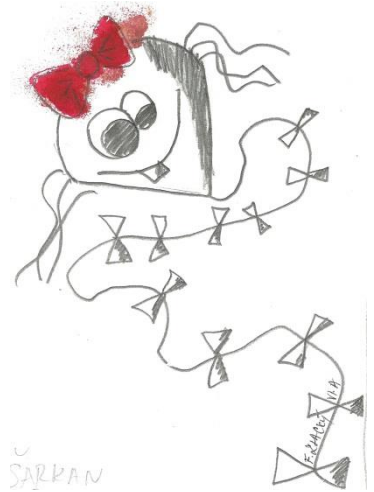
Rozmýšľala som nad tým a v mysli si vravela, že ujko nikdy nemal psa. Psisko si nás nevšimlo, ale neskôr sa rozbehlo a malo namierené priamo na mňa. Keď už bolo tesnučko predou mnou, zavrela som oči. Neskôr, keď som oči otvorila, psisko sa na mňa dívalo čudnučkým výrazom, ako keby nechápalo, že sa ho bojím. Naraz ujko vyšiel z domu a začal kričať meno Lea. Psisko sa hneď otočilo a rozbehlo sa za ujkom. Rozbehli sme sa za ním. Došli sme k ujkovi a začal nám rozprávať, čo zažil, keď sme tu neboli. Samozrejme, že som sa ho pýtala aj na to psisko. Povedal mi, že sa volá Lea a je to kríženec belgického ovčiaka s labradorom. Bolo to ešte šteniatko, ale keď na ujka vyskočila, bola skoro vyššia ako on. Rýchlo sme sa s Leuškou skamarátili. Ujko nám ukázal aj maličké zajačiky, sliepočky a kuriatka, nesmeli chýbať ani kravičky s teliatkami. Nastal čas sa rozlúčiť a Leuška, to velikánske psisko nás bolo odprevadiť. Bola tam zábava a ja som si ešte večer pred spaním predsavzala, že ho musím vidieť znova čo najskôr.

Tímea Matejová, VI. A

Šarkany

Bola krásna jeseň. So sesternicou Ninou sme sa rozhodli, že si pôjdeme púšťať šarkanov. Vonku fúkal silný vietor. Moja mladšia sestra sa tak potešila, že chcela ísť s nami. Šarkanov sme si museli najprv zložiť, aby sme ich mohli púšťať. Obliekli sme sa, obuli a s veľkou radosťou vybehli. Pri behaní som sa potkol a môj šarkan pristál na strome. Musel som naň vyliezť. Zamotal sa tak zle, že som musel odlomiť konár. Pri schádzaní sa mi odtrhla šnúrka. Priviazal som ju naspäť a opäť som behal proti vetru. Bol to pekne strávený jeden z jesenných dní.

Filip Mihalenko, IV. A

JESEŇ

Žltá, hnedá, červená,
to je jeseň prekrásna.
O preteky s vetrom,
hráme sa so šarkanom.

Deti si z gaštanov,
vyrábajú panákov.

Táto jeseň bola dlhá,

vládu si preberá zima. Ráchel Evinová, III. A

Jesenná vychádzka do prírody

Bol krásny slnečný deň, a preto hneď ráno otec rozhodol, že nebudeme len tak sedieť doma pred televízorom, ale vyberieme sa do prírody na huby.

Vystrojení košíkmi sme plní očakávania vstúpili do lesa. Hneď na prvej čistinke nás čakalo prekvapenie. Stádo srncov a srniek sa s chuťou popásalo na šťavnatej tráve. Môj malý braček ich chcel vidieť zblízka, preto sa k nim rozbehol. Aké však bolo jeho sklamanie, keď naň nepočkali, ale rýchlo utiekli do húštiny. Zanechali nám však darček v podobe šampiňónov, ktorých biele hlavičky veselo vykúkali z trávy. Pokračovali sme cestičkou ďalej do lesa. Už po niekoľkých krokoch sa na nás spoza pnika usmievali veselé žlté kuriatka. Čas ubiehal a košík sa nám rýchlo plnil všakovakými hubami.

Večer nás za našu námahu čakala odmena v podobe výbornej hubovej polievky.

Petronela Dančišinová IV. A

Spomienky na prázdniny

Môj najkrajší zážitok

Ako každý rok, aj tieto prázdniny som bol u starých rodičov . Dedo je vášnivý rybár a hubár . Babka ho nechcela samého púšťať do lesa . Poprosila mňa, či by som s ním nešiel . Pomyslel som si , že to bude strašná nuda . Celý deň sme sa túlili po lese a nenašli sme nič , len pár drobných červivých dubákov . Už sme chceli odísť , keď dedo zbadal rozrytú hlinu a v nej plno stôp od diviaka . Nie dost , že máme prázdny košík a k tomu predstava, že tu niekde je veľká diviacia rodina , nabehla mi husia koža . O kúsok nižšie som deda nahovoril , aby sme vyliezli na poľovnícky posed . Bol to nádherný výhľad . Slnko už zapadalo a z lesa vyšli dve krásne lane . Ani sme nedýchali . Po chvíli sa z krovia vygúľali malé diviačky a za nimi ich veľká mama . Vidieť zvieratá naživo je naozaj nádherný zážitok . Mali sme veľké šťastie . Teraz už viem , že aj keď to ráno vyzerá na nudný deň, neviete, čo vás čaká a aké dobrodružstvá môžete zažiť.

Dávid Német V.A.

Môj najkrajší zážitok

Môj najkrajší zážitok sa odohrával pri mori. Na dovolenke pri mori sme vtedy boli prvýkrát. Bola to dovolenka v Bulharsku. Išli sme piati: ja, rodičia, krstní rodičia. Cestovali sme tam autom, trvalo to 19 hodín, ale stálo to za to.

Keď sme tam prišli, vybalili sme sa a udomáčkňovali sa. Neskôr sme sa išli pozrieť k moru a trošku sa otužiť. Hral som sa na plážovom piesku, zbieral som mušle, videl som medúzy a užíval som si morské vlny. Na druhý deň sme išli na nákupy do neďalekého mesta. Boli sme v lodnom prístave, kde boli veľikánske lode. Premával tam aj vláčik, ktorý nechodil po koľajniciach, ale po ceste. Pri našom hoteli sme mali

detský bazén, v ktorom som sa rád kúpал. Boli sme aj v bahnisku, kde sa nachádzalo liečivé bahno. Natreli sme sa ním, ľahli sme si na teplý piesok, aby bahno vyschlo a potom sme sa išli okúpať do mora. Večer sme sa prechádzali po areáli hotela a pláže. Prišiel deň, keď sme sa začali balit' domov a ja som mal ešte jeden nesplnený sen. Okolo hotela premávali dve personálne autíčka, ktoré boli na baterky. Už od začiatku dovolenky som naň chcel ísť. Oco mi vybavil, aby ma zviezli. A tak som sa viezol na personálnom autíčku a na pamiatku mám aj fotografiu. Keď sme sa pobalili, išli sme sa poslednýkrát prejsť a kúpiť suveníry. Kúpil som si na pamiatku hrnček, magnetku a pohľadnicu.

Po nákupoch sme sa vrátili k autu a odišli sme preč. Takéto prázdniny by som si chcel zopakovať.

Martin Kačmár, V.A

Narodenie Šimona a Matúša

Večer 28.12. sme všetci išli spokojne spať. Ocko ma však zobudil asi o 3:00 hod. a povedal mi, že musí ísť do nemocnice s mamkou. A ja mám počkať na babku a dať pozor na sestru a brata, ktorí spali. Po 15 minútach prišla babka, s ktorou sme sa rozprávali, čo sa bude dnes v noci v nemocnici diať. Potom som zaspal. Ráno asi o 8:30 hod. ma babka zobudila. "Stanko, máš dvoch súredoncov, Šimonka a Matúška, ktorí sa narodili dnes, 29.12.2014." Ocko poslal nejaké fotky. Vyzerali ako dve malé bábiky. Šimon a Matúš dnes už majú 9 mesiacov a celá rodina sa tešíme ich zdraviu.

Stanislav Soroka, V.A

Môj najkrajší zážitok

Keď sme išli do Slovenského raja, objavili sme jaskyňu v tvare lebky. Počuli sme zavýjať vlka, potom sme išli spať. Ďalší deň sme išli domov do Bardejova.

Daniel Kašprišín, V.A

KÚTİK ZÁBAVY

ANKETA

Žiak 6.A triedy Filip Zlacký, položil svojim spolužiakom anketovú otázku: „Čo by som zmenil vo svete“. Žiaci odpovedali takto.

Jakub K. Zadarmo by som dovážal vodu do suchých krajín, kde ju nemajú ako samozrejmosť.

Zuzana D. Vymazala by som zo sveta všetkých zlých ľudí. Pomáhala by som dobrým žiť v pohodlí.

Filip Z. Chcel by som, aby každý muž nosil sako a aby boli v školských laviciach namontované notebooky.

Šimon T. Chcel by som, aby bol na svete mier a aby boli pre deti sladkosti zadarmo.

Tobiáš U. Chcel by som, aby každé dieťa malo vlastný obchod, kde by boli všetky jemu potrebné veci zadarmo a aby každé dieťa malo vždy čo jesť.

Timea M. Hlavne teraz, chcela by som pomôcť Parížu. Dodávať jedlo chudobným deťom do Afriky a všemožne im pomáhať.

Veronika K. Aby sme sa mohli dva cudzie jazyky učiť už od prvého stupňa.

Patrik C. Aby každý dom mal veľký široký bazén na záhrade.

Matúš K. Aby bol na celom svete mier, aby sa ľudia nebili a aby každý mal čo jesť.

Dávid S. Aby každé dieťa na svete malo právo na jedlo zadarmo.

Vlado B. Aby všetky deti na svete mali tieto Vianoce pod stromčekom darček.

Noemi E. Aby sme si už na základnej škole mohli vyberať predmety.

Alena J. Aby ľudia nemali potrebu robiť teroristické útoky a aby utečenci nemuseli utekať zo svojich rodných krajín pred vojnou.

1.HÁDANKY

a/V lese žije, vodu pije,
pod listami sa ti skryje.
Kto to nájde, tak je frajer
a ešte sa z toho naje.
Čo je to?

b/ Nikdy nešije,
ale s ihlami žije.
Čo je to?

c/ V hore zoťaté,
doma zohnuté,
v komore leží,
žene v kuchyni slúži
Čo je to?

d/Čo má štyri žalúdky a je v každej kravate?

e/Tri kačice leteli, traja poľovníci na nich strieľali. Každý svoju zabil, ale dva uleteli.

Ako je to možné?

f/Vieš aké ma žaba oči?

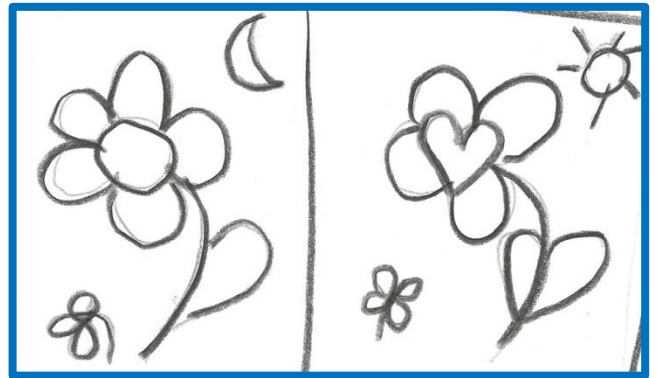
g/Hoci nie je zebra, má teplé rebrá, v zime pri ňom radi postojíme. Čo je to?

Filip Zlacký, IV. A a Timea Matejová, VI. A

2. NÁJDI CESTU DO CIEĽA

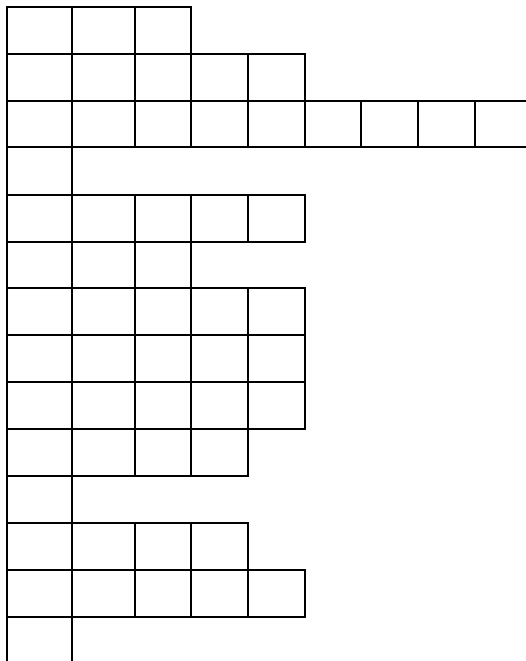

3. NÁJDI 5 ROZDIELOV

4. TAJNIČKY

Tajnička č. 1 Už je tu

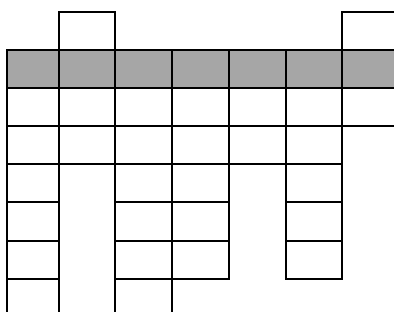

1. krája sa ním
2. mužské meno na O
3. Milujem orechy, čo som?
4. ypsilon s dĺžňom
5. rastie to na strome
6. kobyľa a
7. zvierá, ktoré miluje banány
8. spadli sme zo stromu
9. modrina
10. sliepka inak
11. ypsilon s dĺžňom
12. kvet
13. prezident Barack
14. 12 písmeno abecedy

Tíma Matejová, VI. A

Tajnička č.2:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

1. sviatok
2. ročné obdobie
3. bus inak
4. ženské meno
5. on, ..., ono
6. kyslé ovocie
7. slovenská skupina

Tíma Matejová, VI.A

Správne odpovede: 1. Hádanky: a/hrúb, b/jež, c/ sito, d/krava e/ jeden poľovník sa volal Každý, f/ no predsa vodotesné g/radiátor 3. 5 rozdielov: chýba lupeň na kvete a lístok na stonke, srdiečko v strede, štvorlístok, slniečko
4. Tajnička č.1- Nový šťastný rok Tajnička č.2 - Vianoce

PRAMIENOK

Časopis Základnej školy s materskou školou, Pod Papierňou 1, Bardejov, občasník, vychádza 2x ročne

Šéfredaktor: Ivana Tipulová, XI.A

Redakčná rada: predseda: Kamila Polčová

členovia: IX.A, Filip Zlacký, VI.A, Tímea Matejová, VI.A

Návrh na realizáciu obálky : Ivana Tipulová, IX.A

Ilustrácie: Petronela Dančišinová, IV.A, Tímea Matejová, VI.A, Filip Zlacký, VI.A

Autori príspevkov: Adam Kopčák, IV.A, Adam Soroka, II.A, Petronela Dančišinová, IV.A, Sofia Emma Klimeková, IV.A, Katarína Adamčová, III.A, Mgr. J. Lenártová, Zuzana Doicearová, VI.A, žiaci z krúžku Zábavnej angličtiny, Tímea Lazurová, III.A, Martina Kunecová, III.A, Patrik Pangráč, III.A, Veronika Polčinová, III.A, Lucia Kvočáková, III.A, Matej Gaži, III.A, Stanislav Soroka, V.A, Patrik Ceľuch, VI.A, Jakub Pangráč, V.A, Dávid Német, V.A, Sabína Balamutová, VIII.A, Lukáš Lazor, V.A, Ivana Tipulová, IX.A, Lívia Rešetárov, II.A, Emma Reviláková, VII.A, Veronika Krukárová, VI.A, Vanesa Prokešová, VII.A, Pavol Pangráč, VIII.A, Filip Zlacký, VI.A, Rachel Evinová, III.A, Martin Kačmár, V.A, Daniel Kašprišin, V.A, Tímea Matejová, VI.A

Jazyková úprava: Mgr. Milena Delejová

Technická spolupráca: Mgr. Viera Ded'ová

web: zsp.p.edupage.org

email: zspodpapiernou@centrum.sk

